

Odense Herredsfogeds Arkiv.

Domprotokol 1865-1871, pakke 437, side 242A m. fl.

[Oversigtsbilleder](#)

Aar 1869 den 28 januar blev blev under Odense Herreds Extraret i Justitssagen:

Cancelliraad Prokurator Borch som Aktor contra

Arrestanten Lars Rasmussen af Trøstrup Korup Sogn afsagt saadan:

Dom.

Ifølge Stiftsamtes Actionsordre af 28 f M. tiltales Arrestanten Lars Rasmussen under nærværende i Henhold til Capt. 17 af almindelig borgerlig Straffelov af 10 febr. 1866 for at have berøvet Skytten paa Langesø Rasmus Madsen Livet.

Sagens factiske Omstændigheder var ifølge Arrestantens egen Tilstaaelse, hvis Rigtighed er bleven bekræftet med hvad der for øvrigt er oplyst, følgende:

Da Arrestanten Søndagen d. 22 de November f. A. om formiddagen Kl. 9 a' 10 var gaaet paa Jagt med et glatløbet Gevær, der var ladet med Ræve og Smaahagl, gik han først en Tid omkring paa de til Trøstrup Sogn hørende Jorde. Herfra gik han derefter ind på Bredberg Mark og derfra op paa Bredberg Banken. Medens han hvar der, stødte han pludselig paa Skytten Rasmus Madsen fra Langesø, som sammesteds havde Jagtret. Arrestanten kjendte vel ikke Skytten personligt, men da han saa, at denne var forsynet med Jagtrequisiter og havde Hund med sig, betvivlede han ikke, at det jo var skytte, og forsøgte derfor strax at undløbe. Skytten, han løb efter Arrestanten, satte idet han forlod Langesø Jagtdistrikt, sin Bøsse fra sig ved Hegnet, af hvilken han afbrød en stok, og med denne i Haanden forfulgte han saaledes Arrestanten. Efter at Arrestanten forgjæves ved Flugt havde forsøgt at undgaa Skytten, blev han omside af denne indhentet ved Trøstrup Mose, der ligger ligeved et Krat, Trøstrup Hole kaldet. Da Skytten, der heller ikke kjendte Arrestanten af denne havde erfaret, hvem Arrestanten var, opfordrede han denne til i forening med ham at gå hjem til Arrestantens forældre, for sammesteds i Mindelighed at træffe Overenskomst om Størrelsen af den Mulkt, som Arrestanten skulle erlægge. Skytten gik derpaa med Arrestanten over Mosen hen til det ommeldte Krat, for gennem dette at gaae ad Arrestantens Hjem til. Da Arrestanten frygtede for, naar han med Skytten kom hjem til sine forældre af disse at skulle faae Utak, bad han Skytten, allerede mens de gik over Marken, opgive hvor stor Mulkten kunde blive og tilbød ham 3 a' 4 Rdl., han havde hos sig, men Skytten værgede sig ved at modtage dette Beløb og ved at undlade sig paa at bestemme Mulktens Størrelse. Paa Grund heraf faldt det Arrestanten ind, i Fald ved at skyde Skytten at undgaa af denne at blive fulgt hjem, og idet de fra Mosen gik ind i Kratskoven, spændte Arrestanten ubemærket af Skytten, Hanen paa sin Bøsse, som han bar med den høire Haand Om Laasen og Løbet hvilende paa venstre Arm. Endnu efterat ham spændte Hanen og medens de gik videre op gennem Krattet, bød Arrestanten Skytten paany da Pengene han havde hos sig, men Skytten værgede sig ved at modtage dem.

End skjøndt Arrestanten, da han spændte Hanen paa sin Bøsse, tænkte paa at skyde Skytten, hvilket han var sig bevist, var eensbetydende med at dræbe denne, var han dog under deres fortsatte Gang op gennem krattet, under hvilken de hele Tiden gik side om side, Arrestanten paa Skyttens høire Side, i Kamp med sig selv, om han skulde udføre Gjerningen eller ei. Først da de var ved Udkanten af en Granplantage, der laae ved Enden af Krattet og hvorfra de vilde være kommen ud paa aaben Mark, bestemte Arrestanten sig sig

endelig til at skyde Skytten, der fremdeles gik ved hans venstre Side, og idet Arrestanten ved at hæve den venstre arm, hvorpaa Bøssepipen hvilede, bragte denne i Retning af mod Skyttens Hoved, affyrede han Bøssen, og Skytten, hvis Hovedskals Knokler sprængtes fra hinanden, styrtede da øieblikkelig død om. Arrestanten, der, ved at see Skytten falde, strax følte, hvor overilet han havde handlet, stod, betagen af denne følelse et Øieblik stille. Derefter bøiede han sig ned over Skyttens Liig og afspændte den Rem, Skytten havde om livet og hvori han bar en Hagelpung. Remmen kastede Arrestanten strax efter fra sig, og efter at han paa Veien fra Gjærningsstedet til sit Hjem havde hældt Haglene fra Skytten Hagelpung i sin egen, bortkastede han Skyttens Hagelpung, hvorefter han, for at det ikke skulle bemærkes, at han havde skudt, ladede sin bøsse og gik hjem. Først 3 Uger efter fandtes Skyttens Liig paa det Sted, hvor Skytten var blevet dræbt.

Ihvorvel det ifølge foranstaaende Fremstilling maa ansees utvilsomt, at Arrestanten forsættelig har skildt Skytten Rasmus Madsen ves Livet skjønner Retten dog ikke at Arrestantens Forbrydelse kan ansees udført ned Overlæg, eftersom Arrestanten ifølge den af ham afgivne Forklaring der maa lægges til Grund ved Sagens paadømmelse, ikke kan antages at have fattet den endelige Beslutning om Gjærningens Udførelse førend i samme Øieblik han udførte den, i hvilken Henseende det navnligmaa fremhæves, at Arrestantens gjentagende Tilbud om strax at afgjøre Mulkten, hvilket tilbud af ham gjentagende ogsaa efterat han havde spændt Hanen paa Bøssen, viser, at han, selv da han spændte Hanen, end ikke da hevde endeligt bestemt sig til at dræbe Skytten.

Arrestanten, der er født d. 28. Septbr. 1842, og som ikke tilform har været tiltalt eller straffet, vil ifølge det Anførte for den af ham begaaede Forbrydelse være at ansee efter almindelig borgelig Straffelov af 10 Febr. 1866 § 186 med en Straf, der efter samtlige Sagens Omstændigheder formenes at burde bestemmes til Tugthus på Livstid.

Fordring paa Erstatning er af den Dræbtes Enke ikke fremsat under Sagen.

Arrestanten vil derfor blive at tilpligte at udrede alle af Sagen lovlig flydende Omkostninger, derunder i Salair til Actor, Cancelliraad Prokurator Borch 6 Rd. og til Defensor Kammerass. Prokurator Jespersen 5 Rd.

Den befalede Sagførelse har været lovlig.

Thi Kjendes for Ret.

Arrestanten Lars Rasmussen bør hensættes til Tugthuusarbeide paa Livstid.

Saa bør han og at udrede alle af Sagen flydende Omkostninger, derunder i Salair til Actor, Cancelliraad Prokurator Borch 6 Rd. og til Defensor Kammerassessor Prokurator Jespersen 5 Rd.

At efterkommes under Adfærd efter Loven.

C. Dahlerup, N. L. Hansen, Kutalle, A. Citaller, C. La ____